Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Institutio vitae sacerdotalis

Trithemius, Johannes

[Augsburg], nach 22. Okt. 1494

De honesta conversatione sacerdotum exteriori. Capitulum .vj

urn:nbn:de:bsz:31-327149

Visual Library

tatione eorū qui eā deſeruiūt. nō
ad auariciā illorū qui ſua querūt
Qui onus portat ⁊ curā dignus
eſt recipe ſuſtentationē. Qui aūt
fugit onus ſollicitudinis. non ſi
ne culpa ꝑcipit emolumentū la
ctis. Si ergo xp̄i oues paſcere rē
nuis. lanam ⁊ lac ab eis minime
queſieris. Nō enī propter paſto
rem oues. ſed ꝓpter oues paſtor
cōſtitutus eſt. Neq₃ cura aīarum
appetenda eſt vt habeant alimē
ta. ſed alimenta potius requiren
da ſunt. vt debita omnibus adhi
beat cura. Sed a multis nūc or
do ꝑuertit. qui platuras ⁊ benefi
cia idcirco appetunt. vt in archa
pecunias habeāt. nō vt aīas pro
dei amore paſcant. O paſtor ⁊
idolum. q₃ miſere decipis temet
ipſum. Curas tm̄ vt comedas. q̄
vt curare aīas poſſes comedere
debueras. Cupiditas radix ma
lorū₃ oīm eſt. mater tranſgreſſio
nis. magiſtra nocēdi. auriga ma
licie. inuētrix doli. ſeditionis ori
go. fouea ſcādali. promotrix mē
dacij. Sacrilegia cōmittit ⁊ fur
ta. predas agit ⁊ incendia. bella
gerit ⁊ homicidia. Deniq₃ ſola
cupiditas eſt que ſymoniace ho
mines emere ⁊ vendere docuit.
inique petit ⁊ recipit. iniuſte ne
gociat. doliſ innitit. mendacio ⁊
periurio fouet. Ipſa eſt que fidē
frangit. diſſoluit pactu₃. teſtimo
niū corrūpit. ⁊ violat iuramentū
Charitatē quoq₃ inter deū ⁊ ho
minē extinguit cupiditas. frater
nam dilectionē interrūpit. cōcor
diā turbat. infatuat cōſiliu₃. equi
tatis ꝑuertit iudiciū. deſtruit vni
tatē. Si ergo te dignū deo mini
ſtrum exhibere deſideras. hanc
omniū malorū radicem de corde
quantocius euellas. Breuis eſt
oīs terrenarū opu₃ poſſeſſio. bre
uis vite mortalis actio. inſtans
quotidie ad mortē humani gene
ris proceſſio. Cur ergo moraris
ꝑ dei amore cōtēnere. que morte
interceptus cogeris in breui vel
inuitus relinquere. Non enī ha
bemus hic manentē ciuitatē. ſed
futurā inquirimus. Ubi theſau
rus tuus eſt. ibi ⁊ cor tuum erit.
Noli perituras mundi diuicias
querere. noli cor tuum auaricie
vinculis obligare. Decet enim ſa
cerdotem chriſti eſſe diſcipulum
mitem. ⁊ miſericordem. qui alie
na non cupiat. ſed in pauꝑes ſua
largiter diſtribuat.

De honeſta cōuerſatione ſacerdotis exteriori. Ca. vj

Conſidera nūc qualē₃
cōuerſationē tuā debe
as inſtituere. qualē q₃
te oporteat viuere. vt
oīpotenti deo cuius miniſter es.
ī toto corde valeas placere. Quā
tū vero ad internā cōuerſationē₃
ꝑtinet. oportet vt mundus ⁊ pu
rus in conſciētia fulgeas. qui co
ra₃ domino miniſtras. Dicit enī
ad ſacerdotes ꝓpheta dn̄i. San
ctificamini. qui fertis vaſa dn̄i.

Et dñs dicit. Lauamini. mundi
eſtote. auferte malū cogitationū
veſtrarū ab oculis meis. quieſci
te peruerſe agere. diſcite beneface
re. dicit dñs oīpotēs. Quantum
vero ad exteriorē hominē ꝑtinet.
aplus epiſcopū inſtruens dicit.
Oportet epm irrep̄henſibilē eſſe
ſobriū. pudicū. benignū. ornatū
moribus. hoſpitalem. docibilem
Quicquid aūt epo in hoc loco p̄
cipit. etiaꝫ ceteris p̄latis ⁊ preſby
teris mandat. Et primū quidem
cū dicit eū oportere eſſe irrep̄hen
ſibileꝫ. ab oībus vicijs ⁊ diffama
tionibus populi pronūciat imu
nem [illegible] quippe ſacerdotis po
pulo in exemplū proponit. que
lucerne cōparat. vt quēadmodū
lux luceat in tenebris. ita cōuerſa
tio p̄ſbyteri fulgeat in turbis. Di
cit em̄ in euangelio dñs. Sic lux
veſtra coraꝫ hoībus luceat. vt vi
deant opa veſtra bona. ⁊ glorifi
cent patrē veſtrū qui eſt in celis.
Tūc aūt ſacerdos digne deo am
bulat. quando vitā ſuaꝫ bonis ⁊
ſanctis operibus quottidie exor
nat. ⁊ mēbra ſua que ſunt ſuꝑ ter
ram pro xp̄i amore mortificat.
Seruus nāqꝫ dñi eſt. hocqꝫ po
tiſſimū ab eo exigit. vt voluntatē
dei verbis ⁊ factis operetur. Ne
mo autē voluntatē dei ꝑficit. niſi
qui vicijs expulſis cor ſuuꝫ habi
taculū virtutū facit. Caue ne ſpō
ſaꝫ xp̄i eccleſie per vite turpitudi
nem macules. caue ne ꝑ malum
exemplū aliquē ſcandaliſes. quia
quotquot tuo vicio in peccatum
duxeris. pro tot in ſupplicio cru
ciaberis. Rarus videaris in pu
blico. in domo aſſueſce conſiſtere
⁊ lectionibus vacare. Eſto mente
⁊ corpore quietus. noli ꝑ vicos ⁊
vicinorū domos diſcurrere. noli
fabulis ruſticorū intereſſe. Mi
nuit em̄ p̄ſentia famaꝫ. ⁊ parit in
pplo nimia ſacerdotis familiari
tas contemptū. Rarus aūt egreſ
ſus in publicū. magnā tibi in ple
be reuerentiā maturitatis exhibe
bit. Ita viue. vt tuo exemplo edi
ficent multi. In medio ſeniorum
pauca loquaris. qꝛ loquacitas ſe
pe reprehendit. vbi taciturnitas
laudat. Enimuero inter ſenes iu
uenem audire decet. non loqui.
Non appetas in ſacerdotū colle
gio videri ſapiens. ne coram eis
velut inſipiens confundaris. Nō
ſis verboſus ⁊ arrogans. reſpon
de cū humilitate ⁊ beniuolentia
interrogatus ⁊ ne fueris more ra
bulorū dum loqueris in voce cla
moſus. Riſum excuſſum non di
ligas. ⁊ ab omni leuitate inhone
ſta te ſemꝑ ⁊ vbiqꝫ cōſerues. In
utiles ſermones ⁊ vana verba de
uita. ſciens de omni verbo ocioſo
quod locutus fueris. deo te ratio
nem fore redditurū. Sit ſermo
tuus moderatus ⁊ parcus. lōge
deſit omne mendacium. ⁊ ne fru
ſtra fiat iuramentuꝫ. Noli taber
nas cum ruſticis ingredi. quia id
tue non licet honeſtati. Valde
namqꝫ incongruum eſt. vt is qui

peccatores debet arguere. ꝑ ſuā
p̄ſentiā peccatis ſe patronū velit
exhibere. A ſanctis em̄ patribus
ingreſſus tabernarium ſacerdoti
bus interdicit. niſi in itinere con
ſtituant. Ignominioſuꝫ eſt ſacer
dotē dei cū ruſticis tabernam in
gredi. ⁊ os quod deo conſecratū
eſt. impuris loquutionibus feda
ri. Facile p̄dicantis ſermo contē
nit. ſi inter ruſticos familiariter
effundat. Incipient te ex conſue
tudine familiaritatis cōtemnere
⁊ quaſi ex ſuis vnū eſtimare. Nul
la em̄ reuerētia maioribus impē
dit. ſi inter ſubditos eorū vita an
guſtet. Oportet eū qui preſidet
quadā reuerētia maturitatis oēs
excellere ⁊ nimiā ſubditorū fami
liaritatē ſapienter declinare. Em̄
uero auctoritatis p̄minentia frā
git. dum ſubiectorum actibus in
diſcrete cōmiſcet. Nulli detrahas
nec aduerſus aliquē ſcandalū ſu
mas. Turpe eſt ſacerdoti. linguā
ſuā detractione polluere. que in
altari cōſtituta eſt. pro oībus ora
re. Neqꝫ aurem p̄beas detractori
bus. qꝛ detractor ⁊ libēs auditor
pari condemnatione digni ſunt.
Alter enim diabolum portat in
lingua. alter in aure. Diſcat qui
huiuſmodi eſt nō facile detrahe
re cū te viderit inuitū audire. Nō
ſis citatus in lingua ⁊ in cōſortio
detractorū ne ſteteris. quia oipo
tenti deo odibiles ſunt. Sepi au
res tuas ſpinis. ne audias verba
detractorū. Nullū ex ore tuo men
daciū prodeat. ſermo turpis ex te
non procedat. ſed eſto cuſtos lin
gue tue. ne offendas in ſermone
Non ſis accidioſus ⁊ piger. neqꝫ
ſomno ⁊ inertie deditus. ſed in
feruore ſancti ſpiritus iugiter ac
cenſus. Frugalitatem hoſpitali
tatis non negligas. pauperibus
⁊ peregrinis qua potes ſedulita
te miſericorditer occurras. ſciēs
hoc ſacerdotis eſſe proprium. vt
curam gerat egenorū. Aurū ha
beto nō vt ſerues. ſed vt in elemo
ſynā pauperū eroges. Laudent
te pauperū eſurientiū viſcera. nō
diuitū ructuantiū conuiuia. Sit
menſa tua cū pauperibus ⁊ ege
nis. quia in talibus xp̄s ſuſcipit.
⁊ curia celeſtis honorat. Conui
uia diuitū ſuꝑborū. maxime po
tentium deuita. in quibus de aīa
rum ſalute nihil agit. de ſpiritua
li cōuerſatione nihil penitus tra
ctat. Veſtitus tuus ſit honeſtus
nō p̄cioſus. In faciendis elemo
ſynis noli ab hominibus gloriaꝫ
querere. ſed a ſolo deo laudem ⁊
mercedem expectare. Eſto pater
pauperū. ⁊ tutor orphanorum.
Inconſolatus a te pauꝑ nullus
abſcedat. Non ſis ꝑcuſſor neqꝫ ri
xoſus in populo. neminem iniu
rioſe ledas. ſed omnibus quātuꝫ
p̄uales benefacito. etiā inimicis.
Ne peccatores vnqꝫ̄ lactaueris.
ſed increpa tāqꝫ auctoritatem a
deo conſecutus. Non ſis ꝑcuſſor
conſcientiarū plebis tibi comiſſe
neqꝫ verbū dei indiſcrete ꝓferas

ſed cū moderamine pietatis. Pe
nitentibus eſto miſericors. ⁊ ca
lamū quaſſatū noli contercere. ſci
ens ꝙ infirmorū curam ſuſcepe
ris non fortiū. Melius eſt enim
penitentē cū pietate ad purgato
riū mittere. q̄ꝫ auſteritate cōfeſſo
ris deſperātē ad infernū deſtina
re. Horas tuas canonicas cuꝫ re
uerentia ⁊ deuotione conſtitutis
ab eccleſia temporibus orare nō
negligis Horas quoqꝫ beate ma
rie ſemꝑ virginis. vigilias defun
ctorū cum ceteris ex ordine ſacer
dotali debitis. legere non obmit
tas. Domus tue curā habe cum
timore dei. familiam ſi habueris
modeſtiā ⁊ honeſtatē ſeruare ver
bo ꝑſuade ⁊ exemplo. Enimue
ro ſacerdotis opinioneꝫ ledit in
plebe. quādo de domeſticis eius
male loquitur populus. Sermo
tuus teſtimonio roboret̄ ſcriptu
rarū. quia quicquid p̄ter ſcriptu
ras ſanctas p̄cipit̄. eadeꝫ facilita
te contēnit̄ qua probat̄. Nolo te
imitari eos qui ſine eruditione in
eccleſia predicant. qui fabulas ⁊
ſomniorū fantaſmata crebro alle
gant. ⁊ miſteria diuinarū ſcriptu
rum ignorant. Rabuli garruliqꝫ
ſacerdotes. ſine ratione loquētes
populū non edificant. ſed vanis
ſermōibus ac fabulis eſopianis
in admirationē ſui trahere labo
rant. Stulta enim ⁊ damnabilis
abuſio eſt. obmiſſis ſcripturis ⁊
euangelio. populū xp̄ianū. eſopi
fabulas docere. ⁊ geſta conficta
romanorū. Nec mireris ſi popu
lus imperitus iſta libētius audit
q̄ꝫ ſcripturas cū hoc legas p̄dixiſ
ſe apoſtolū. Erit inquit tempus
cū ſanam doctrinā nō ſuſtinebūt
ſed ad ſua deſideria coaceruabūt
ſibi magiſtros prurietes auribus
⁊ a veritate quidē auditū auertēt
ad fabulas aūt cōuertent̄. Hinc
Hieronimus ait. Uolucre verba
⁊ celeritate dicendi apud imperi
tuꝫ vulgus admirationē ſui face
re. indoctorū hominū eſt. Attri
ta frons interp̄tat̄ ſepe qͦd neſcit.
⁊ cū aliȷ̄s ſuaſerit ſibi quoqꝫ vſur
pat ſciam quam nō habet. Nihil
tam facile q̄ꝫ vilem plebeculaꝫ ⁊
indoctam contionē lingue volu
bilitate decipe. que quicquid nō
intelligit plus admirat̄. Tu aūt
loquere que decent ſanam doctri
nam. ⁊ imperitorū applauſuꝫ no
li querere. ſi locū inter doctos cu
pis inuenire. Curam animarum
imprudenter noli concupiſcere.
niſi prius ⁊ te ⁊ alios ſcđm eccle
ſiaſticā ſanctioneꝫ iuſte didiceris
gubernare. Magiſteriū etenim
populi multis periculis ſubȷ̄icit̄
⁊ quotidianis anguſtȷ̄s tribula
tur. Oportet eñ rectorē anima
rum ſine crimine eſſe. ſicut dei diſ
penſatorem. non ſuperbum. non
iracundum. non vinolentū. non
percuſſorem. non turpis lucri cu
pidum. ſed hoſpitaleꝫ. benignū.
ſobrium. iuſtum. ſanctū. continē
tem. amplectenteꝫ eum qui ſcđm
doctrinā eſt fidelem ſermonem.
vt potēs ſit exhortari in doctrina
ſana. ⁊ eos qui cōtradicūt argue

re. Oportet eum qui rector aīarū conſtitutus eſt. non minus exemplo docere q̄ꝫ ſermone. Accuſare quidem auariciam ⁊ latro poteſt emendare vero non niſi qui facit quod docet. Delicatus magiſter eſt. ꝗ pleno ventre de ieiunio diſputat. Prius ergo vita requirenda eſt q̄ꝫ doctrina. quia plenius opere docet̄ q̄ꝫ ſermone. Excellētiſſimū nāqꝫ docendi genus eſt. demōſtratio exempli. Et dn̄s ꝗdem ieſus prius fecit. poſtea docuit. Maxima enim auctoritate in docendo vtit̄. cuius ſermo atteſtatione operis comprobat̄. Facile a ſubditis ſermo rectoris ꝑficit̄. ſi morum honeſtate fulciatur. Qui aūt bene docens male viuit proprij ſe oris ſententia perimit. ⁊ a mala inſtitutiōe ſubiectos nō conuertit. Simul attende q̄ꝫ ꝑiculoſa ſit cura animarū. maxime his temporibus. quando vbiqꝫ abundat iniq̄tas. ⁊ charitas multorū refriguit. Dies enim mali ſunt. ⁊ hoīes ad iuſticiam tardi. totuſqꝫ mundus in maligno poſitus. ⁊ rara fides in terra. Inter hec verbum dei a populo deſpicit̄. xp̄iane religiōis inſtitutio negligit̄. auctoritas ſacerdotalis cōtemnit̄. Uita laicalis multis peccatis ⁊ ſceleribus obnoxia. penitentie remedia negligit. dolis ⁊ fraudibus intendit. monita ſacerdotum contemnit. Et niſi rector aīarū. pp̄lo ſibi commiſſo ſcelera eorū ⁊ debitas pctōribus penas ſollicite annūciauerit. coram deo etiā ſanguinis eorū reus erit. Et poſt hec adducet deus cuncta in iudiciū. vbi paſtor aīarū ꝓ ſingulis rōnes reddere cogit̄. ⁊ ſi negligēs in hoc mūdo extitit. grauius damnat̄. Tucius ergo eſt curā ⁊ regimen aīarū humiliter fugere q̄ꝫ arrogāter vſurpare. Si enim vnuſq̄ſqꝫ in illo tremēdo iudicio rōnem de ſua vita reddere vix ſufficit. quō pro tot milibus ſibi cōmiſſis reſpondebit. O q̄ꝫ bene viuit. ꝗ ſibi viuit. Bonū iocūdūqꝫ videt̄ apud hoīes. ep̄m. abbatē. paſtorē. vel quēlibet p̄latū. in hoc ſeculo viuere. ſed q̄ꝫ terribilis ſit exitus negligētis. q̄s ſufficiet cogitare. Etenim iudiciū duriſſimū fiet in eos ꝗ p̄ſunt. ⁊ potētes potenter tormēta patient̄. Bene trāſit qui ſimpliciter viuit. cui nihil terreni honoris cōmittit̄. cui animarū cura nulla cōmendat̄. Cura etenim paſtoralis nunq̄ꝫ eſt ſine ꝑiculo. q̄ꝫdiu viuit̄ in hoc mūdo. Oim quoqꝫ ꝑiculorū maximū eſt cū ſeꝑata ꝑ mortē a corꝑe aīa. ſūmo paſtori deo paſtor terrenus ad rōnem ponendā fuerit p̄ſentādus. Hic iā articulus vltīe dānationis iminet. vbi rō villicatiōis male diſpēſate exigit̄. ⁊ ſanguis ouiū multarū de vnius paſtoris manu req̄rit̄. Quid tunc paſtor imperitus rn̄dere ad obiecta poterit. ꝗ in cura ouiū negligēs fuit. Obmuteſcat neceſſe eſt. quia quod reſpondeat nō habet.

Si ergo frater ad curã animarũ te idoneũ exiſtimas. ſi eccleſiam Wernicenſem regere paras. ſcito te pro his adducendũ in iudicium. ⁊ pro vite merito gloriã ſuſcepturũ vel tormentũ. Sed crede mihi ſecurus morit᷑. q̃ obmiſſis aliorum curis. ſibi ſoli in dei timore conuerſat᷑. Cui enim multum cõmittit᷑. etiã multum ab eo exiget᷑. Sacerdos maxime curã habẽs animarũ. dei preco eſt. vt populo voluntatẽ oĩpotentis nũciet. ⁊ peccantes in lege dñi ꝑ increpationis verba curet. Oportet ergo vt doctus ⁊ conſtantiſſimus ſit. ne aut per ignorantiã defluat aut ꝑ inconſtantiaꝫ odia ꝑuerſorũ ꝑtimeſcat. Turpe eſt em̃ ꝓpter metũ populi. tacere ſermones dei. Modico vino ſacerdoti vtendũ eſt. ne ſi potationibus vacat. opprobrium in populo fiat. Vinolentos enim ſacerdotes ⁊ apłs damnat. ⁊ ab acceſſu altaris. vetus lex prohibet. In Agathenſi quoqꝫ conſilio ita legitur. Ante oĩa a clericis vitet᷑ ebrietas que omniũ viciorũ fomes ac nutrix eſt. Itaqꝫ eum quẽ ebrioſum fuiſſe conſtiterit. vt ordo patitur aut triginta dierũ ſpacio a cõmunione ſubmoueat᷑ aut corꝑali ſubdat᷑ ſupplicio. Luxurioſa em̃ res eſt vinũ. ⁊ cõtumelioſa ebrietas. oĩs qui miſcet᷑ his. nõ erit ſapiẽs Qui abſqꝫ vino ardet. ardore adoleſcentie. ⁊ inflammat᷑ calore ſanguinis. ⁊ valido eſt corpore. vinũ vt venenũ fugiat. ne multiplici incẽdio ſuffocatus in ſcenũ luxurie cadat. Stomachus vino eſtuans libidinẽ concitat. ſenſuꝫ ebetat. caput ⁊ totum corpus debilitat. Prouerbio quoqꝫ dicit᷑. Pinguis venter gignit ſenſuꝫ tenuem. Cum ergo ad conuiuia ſacerdotũ vocatus accedis. nõ obliuiſcaris honeſtatis clericalis. ſꝫ modeſtũ ⁊ continentẽ te in omnibus exhibeas. ⁊ caue ne aut linguã aut aures habeas prurientes id eſt ne aut ipẽ detrahas. aut detrahentibus auditũ accõmodes Scito quia cũcta que de aliĳs loqueris in temetipm̃ retorq[illegible]da ſunt. ⁊ in hiſipſis forte dep[illegible]hendendus eris. q̃ in aliĳs arguebas ſed forſitan dices. Referentibus iniuriã facere non poſſum. quia inuanũ nitit᷑. quiſquis omnium obſtruere labia meditat᷑. Quid ergo aliorũ detractio ad me. Nũquid ego ꝓhibere hoĩes poſſum ne loquant᷑. Sed quẽadmoduꝫ ſuperius diximus. ita te coram detractore exhibeas. vt diſcat nulli detrahere. cuꝫ te viderit non libẽter que loquit᷑ audire. Cuꝫ detractoribus ait Salomon. ne cõmiſcearis. qm̃ repente veniet perditio eorũ. Et ruinã vtriuſqꝫ q̃s nouit. Tam illius videlicet qui detrahit. q̃ꝫ eius qui aurẽ accommodat detrahẽti. Eſto moribus ⁊ cõuerſatione maturus. verbis rarus ⁊ prouidus. ſilentio ⁊ taciturnitate diſcretus. In ꝑſcrutan

dis miſterijs ſcripturarum ſedu
lus eſto. ⁊ ſi quid dubietatis tibi
legenti occurrerit. ad interpreta
tiones ſeniorum noueris referen
dum. Habes in vicino antiquiſſi
me vrbis Treuerorū gymnaſiū.
in quo copia doctorū eſt. ad q̄s
in queſtionum ambiguitate pote
ris habere recurſum. Neq̄ aurū
tibi charius ſit q̄ ſcientia. quia ſa
pientie fructus eternus eſt. vſus
vero diuiciarum breuis ⁊ momē
taneus. Nemo ſit qui ſalutare ſtu
diū prohibeat. nō mater. non fra
ter. nō cognatus. nō ſoror. tu fac
opus euāgeliſte. diſce qd̄ doceas
ne paſtor ⁊ idolum exiſtas. Unus
es ⁊ ſecundū nō habes. cui ergo
diuicias theſaurizares Uiue tem
perate. nuptias ⁊ cōuiuia immo
derata ne viſites. quia ⁊ mentem
virtutibus exuunt. ⁊ burſam nū
mis vacuā reddunt. Compara ti
bi de oblatis elemoſynis diuine
ſcripture codices. quarū aſſidua
lectiōe doctus. populū cōmiſſum
digne poſſis inſtruere. ⁊ temet
ipſum per contemplationem ad
celeſtia eleuare. Ama ſcientiam
ſcripturarū. ⁊ corā deo ⁊ hoībus
exaltabit te. Noli conſentire volu
ptatibus carnis. impetū furoris
reprime. ⁊ mortis ne vnq̄ obliui
ſcaris.

¶ Qualis debeat eſſe ſacer- dos in conuerſatione inter na. Capitulū. vij.

Quoniam vero nō ſuffi
cit miſtro xp̄i honeſtam
corā hoībus cōuerſati o
nem ducere. niſi coram
deo ab omni ſcelere mundus ſtu
deat apparere. exhortor te vt cor
tuū in timore oīpotentis diriges
⁊ nullas vnq̄ contra deum cogi
tationes admittas. Oportet em̄
ſacerdotem dei ſanctū eſſe mente
⁊ corpore. ⁊ mundū in cogitatio
ne. Hinc dn̄s dicit. Sancti eſto
te. quoniā ego ſanctus ſum. dn̄s
deus veſter q̄ ſanctifico vos. Et
Petrus archiaplus dicit. Uos
genus electū. regale ſacerdotium
gens ſancta. populus acquiſitio
nis vt virtutes annūcietis eius. q̄
de tenebris vos vocauit in admi
rabile lumen ſuū. Primū in cor
de tuo locū charitas obtineat. q̄
plenitudo legis eſt. ⁊ cōſumatio
prophetarū. Omniū em̄ virtutū
maxima eſt charitas. que in dile
ctione dei ⁊ proximi cōſiſtit. De
us aūt ex toto corde propter ſe di
ligēdus eſt. ⁊ proximus propter
deū. Nemo aūt veraciter deum di
ligit. ſi in fide pximū odit. Chri
ſtus enim deus ⁊ homo eſt. To
tum ergo xp̄m nō diligit. qui ho
minē odit. Nullum opus bonū
deus accipit. niſi qd̄ flāma chari
tatis in ara cordis accendit. Cha
ritas em̄ virtutū omniū obtinet
principatū. Hanc humilitas ſeq̄
tur. que virtutū cuſtos memorat
Huius tanta eſt eminentia virtu
tis. vt oīs alia cito pereat. niſi hu